

rører Lovforslaget, som her foreligger, i særlig Grad.

Ministeren har ved Lovforslagets Fremlæggelse fremhævet de særlige Hensyn, man maatte tage ved Planens Udarbejdelse. Det gjaldt ikke blot om at faa Personstationen udfærdiget af det oprindelige Forslag, men det gjaldt tillige om at bringe de Summer ned, der vare foreslaaede til selve Godsbanegaarden — bringe dem ned, det er Ministerens egne Ord, han anførte dem som Forklaring paa, at Forslaget har sine Mangler. Nu bringer man vel ikke bevidst Mangler ind i et Overslag for derved at bringe Summeren ned, allermindst Mangler af den Natur, at de maa afhjælpes, hvis hele Forslaget skal due til noget, og jeg er ganske uberettiget til at tro, at Forslaget er blevet amputeret, for at Rigsdagen skulde vedtage det, men med den Bagtanke, at naar der først var bevilget nogle Millioner, og disse vare udgivne, vilde man være nødt til at bevilge nogle flere, blot for at faa Nytte af de alt udgivne. Jeg maa derfor betragte det nærværende Forslag som et uigendriveligt Bevis for, at det Overslag, som var kommet til at ligge til Grund for Loven af 8de Maj 1894, er udarbejdet paa en utilladelig Løs og uvederhæstigt Maade. — Og det bliver ikke bedre, ved at Ministeren siger, at den egentlige Grund til Forslagets Mangler er den, at man gik ud fra, at Trafikken paa Godsstationen ikke vilde vokse. Jeg ved naturligvis ikke, hvilke Erfaringer den højtærede Minister har haft i den Retning, som have kunnet berettigg ham til en saadan Opfattelse; derimod ved jeg, at den daværende Minister har vejledet Rigsdagen til at faa den Opfattelse, at Trafikken var og er i stadig Stigen. Jeg var ganske vist opmærksom paa, at det ærede Medlem, som talte sidst, fremhævede en begyndende Tilbagevigen i den hidtil stigende Trafik, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har Ret i sin Betragtning. Jeg hævder imidlertid, at man paa den Tid, da Loven af 8de Maj 1894 var under Overvejelse, havde den bestemte Opfattelse, at Godsstationen var i en stadig og stærk Stigen og vilde vedblive at være det gennem de overskuelige Tider, og at man derfor havde Anledning til at foretage disse Anlæg saa store, som de paa nogen Maade kunde paatræves af den Trafik, der var og kunde ventes at blive. Jeg skammer derfor ikke rettere, end at der i dette Forslags Fremkomst og Udarbejdelse er vist en utrolig ringe Respekt for, hvad der laa til Grund for Vedtagelsen af Loven af 8de Maj 1894. Alt, hvad der nu anføres til at motivere en Forøgelse af Anlægskapitalen med 40 pCt.

af den Kapital, som er kalkuleret særlig til Godsbanegaarden, nemlig 5,050,000 Kr., — ja, jeg kan sige, alt uden Undtagelse var og kunde være færdigt og paaagtet i 1893, da Loven blev forhandlet, og i 1894, da Loven blev givet.

Ministeren siger dernæst, at der var faa fort Tid til Udarbejdelse af det da foreliggende, det oprindelige Forslag. Jeg skulde huse meget fejl, hvis der ikke var godt 3 Maaneder dertil, eftersom Loven kom ind i Oktober 1892 og Folketingets Betænkning er dateret 18de Februar 1893, og jeg skulde tage meget fejl om ikke Sagen kom tilbage fra Særbaneadministrationsen i Slutningen af Januar 1893. Der var altsaa godt 3 Maaneder til denne Udarbejdelse, og man maa erindre, at det ikke var en ny Udarbejdelse af Stoffet, men kun en Udarbejdelse af det foreliggende Stof. Det var kun en Reduktion af det alt foreliggende og, som det skulde synes og burde have været, nøjagtig beregnede Stof, saa jeg kan ikke se, at der er Anledning til denne Klage, eller at der ligger noget som helst til Grund for den.

Men naar man nu tager det ny Forslag, maa man spørge: Hvilken Garanti frembyder det for at afhjælpe Nøden, og for at det ikke faar en Efterfølger? Naar man betragter den Mangel paa Respekt for det Arbejde, som den Gang blev gjort, for den Afstale, som den Gang blev truffen med Rigsdagen, maa man være berettiget til at spørge om, hvilken Garanti man har for, at dette Forslag ikke finder en Efterfølger, at man ikke efter kortere eller længere Tid kommer med et andet Forslag og siger om det som om det foreliggende Forslag, at hvis Rigsdagen ikke vil vedtage det, vil Godsbanegaarden ikke komme til at due noget, saa vil det hele være omsonst, saa vil Erhvervslivet for saa vidt det finder sit Udtryk gennem Godsbanegaarden, lide et stort og uopretteligt Tab. Jeg ser ikke, hvilken Garanti der kan havees derfor. Siden den Tid er der jo passeret forskellige Ting, som jeg kunde have lyst til at fremdrage i denne Forbindelse, og der er da navnlig noget, jeg kunde have lyst at paapege, fordi det staar i Forbindelse med den her paaviste Mangel paa Respekt for den trufne Afstale. Jeg sigter her til, at der i "Berlingske Tidende" — den "Berlingske Tidende", som denne Minister tog saa overordentligt i Javn i sidste Rigsdagsamling — stod en Artikel, der begyndte med at sige, at et lille Folk paa omtrent 2 Millioner ikke har Raad til at have en Politik, men at et saadant Folk kun skal arbejde og administreres. Jeg synes, at der er en saadan Forbindelse mellem disse to